

інформаційного забезпечення стадій прийняття рішень.

Отже, необхідність прийняття управлінського рішення (вибір напряму розвитку об'єкта дослідження), потребує збору, узагальнення та накопичення інформації про об'єкт дослідження і його розвиток. Така інформація накопичується у вигляді цифрових даних регламентованої або довільної форми, а саме у вигляді форм фінансової звітності, положень облікової політики підприємства та додаткової інформації, що пов'язана з об'єктом дослідження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Мошенський С.З. Економічний аналіз: [підручник для студентів економічних спеціальностей вищих навчальних закладів] / С.З. Мошенський, О.В. Олійник / За ред. д.е.н., проф., заслуженого діяча науки і техніки України Ф.Ф. Бутинця. – 2-ге вид., доп. і перероб. – Житомир: ПП “Рута”, 2007. – 704с.
2. Лазаришина І.Д. Якісні характеристики корисності інформації: методологія та організація відбору / І.Д. Лазаришина // Вісник УДУВГП [збірник наукових праць]. – Випуск 6 (19). – Рівне, Видавництво УДУВГП, 2013. – 165 с. – С. 32-37.
3. Пушкар М.С. Тенденції та закономірності розвитку бухгалтерського обліку в Україні (теоретико-методологічні аспекти): [монографія] / М.С. Пушкар. – Тернопіль: Економічна думка, 1999. – 422с.
4. Бидна Л. Диагностика тактичних цілей / Л. Бидна // & Финансист. – №9. – 2012. – С. 33.

Конвалюк Богдан Романович, магістр 1 курсу,
Алексєнко Людмила Михайлівна, д.е.н., професор,
завідувач кафедри обліку та фінансів,

МЕХАНІЗМ ТА ПОЛІТИКА АНТИКРИЗОВОГО ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

На сьогоднішній день терміни «антикризове управління», «антикризовий менеджмент» є одними з найбільш часто вживаних в сфері бізнесу. В одних випадках під ними розуміють управління підприємством в умовах загальної кризи національної економіки, в інших - управління господарюючим суб'єктом напередодні майбутнього фінансового краху, треті ж пов'язують поняття антикризового управління з діяльністю антикризових керуючих в рамках процедури банкрутства.

Зокрема, фахівцями західноєвропейської економічної думки антикризовий менеджмент визначається як «діяльність, необхідна для подолання стану, що загрожує існуванню підприємства, при якому основним питанням стає виживання». У Дж. Ван Хорна даний вид управлінської діяльності характеризується «підвищенням інтенсивності застосування засобів і методів на підприємстві, необхідних для подолання кризової ситуації». При цьому, на його думку, відбувається перенесення всієї уваги на одномоментні, короткострокові проблеми, одночасно пов'язані з проведенням жорстких і швидких вирішальних заходів [1, с.199].

Антикризове фінансове управління являє собою специфічний вид управлінської діяльності, що полягає в скануванні впливу зовнішнього і внутрішнього середовища на фінансові умови функціонування підприємства з метою своєчасного виявлення ознак наближення кризи, аналізі фінансового стану, потім виявленні ймовірності настання

його неспроможності і в подальшому впровадженні фінансово-економічних заходів по подолання кризової для підприємства ситуації.

Політика антикризового фінансового управління являє собою частину загальної фінансової стратегії підприємства, що полягає в розробці системи методів попередньої діагностики банкрутства і «включення» механізмів фінансового оздоровлення, що забезпечують вихід з кризового стану. Механізм антикризового фінансового управління є результатом виробленої антикризової політики в області фінансового управління, і його реалізація повинна спиратися, відповідно, на чітко визначену антикризову стратегію. Причому, грамотний фінансовий менеджмент передбачає розробку і цілеорієнтованість антикризової стратегії, не чекаючи настання кризового стану. Вважаємо, гідністю такого підходу є можливість на підставі виявлення перших сигналів про наближення фінансової кризи, а потім конкретизації та ідентифікації фінансової ситуації в сформованій динаміці фінансових умов функціонування здійснити своєчасну розробку превентивних і адекватних фінансових обставин антикризових заходів. Система профілактичних заходів превентивного характеру повинна включати наступне [2, с.7]: - скорочення масштабності інвестицій ризикованих напрямків фінансової діяльності підприємства; - посилення дій в області внутрішнього і зовнішнього страхування фінансових ризиків; - позбавлення від частини зайвих або невикористовуваних активів бізнесу для акумулювання додаткових фінансових резервів.

При визначенні антикризової фінансової стратегії аналізуються зовнішні та внутрішні умови функціонування підприємства в цілому, виділяються основні компоненти, які мають вирішальне значення для фінансового стану, і на їх основі формується інформаційне поле, необхідне для вироблення стратегічних фінансових рішень. В кінцевому підсумку, в основі антикризової стратегії, і відповідно, тактики, в області фінансового управління, незалежно від ситуації, яка складається на підприємстві на поточний момент, повинні перебувати такі орієнтири [3]:

- оптимальний баланс між прагненням до максимізації прибутку і збереженням фінансової стійкості;
- формування фінансових ресурсів в обсязі, необхідному для забезпечення фінансової рівноваги в короткостроковій і довгостроковій перспективах;
- підвищення ефективності використання фінансового потенціалу;
- оптимізація співвідношення ризиків і прибутковості за видами діяльності.

Ключова роль у системі антикризового менеджменту відводиться максимальному використанню внутрішніх резервів фінансової стабілізації, проте, в разі їх недостатності, необхідно розглядати і санацію. Головне завдання фінансової служби полягає в тому, щоб виділити найбільш імовірні, прийнятні і вигідні напрямки фінансового відновлення, підібрати єдино вірний в ситуації, що складається набір стратегічних і тактичних управлінських рішень, сформулювати антикризовий інструментарій. Одне з найважливіших антикризових напрямків - глибокий аналіз всіх аспектів фінансової кризи і розуміння того, що необхідно для виведення підприємства з ситуації катастрофи. З упевненістю можна вважати, що в цьому контексті фінансова діагностика підприємства, побудова моделей і прогнозів ймовірності банкрутства грають ключову роль.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ван Хорн Дж. *Основи фінансового менеджменту* / Дж. Ван Хорн, Джон Дж. Вахович (мол.). - Вид. 12-е; пер. з англ. - М.: ТОВ «ВД Вільямс», 2008. 1232 с.

2. *Самородській, В.А. Антикризове управління [Текст]: підручник / Самородській В.А., Хлусов І.А. - М.: Колос, 2008. - 208 с.*
 3. *Батьківський, М. А. Аналіз фінансового стану підприємства внутрішні механізми його оздоровлення [Текст] / М. А. Батьківський, І. В. Булава, К. Н. Мінгалієв // Економічний аналіз: теорія і практика. - 2015. - №31. С. 18-25.*
-

Желехівський Назар Сергійович, *магістр 1 курсу*
Данилишин Володимир Іванович, *к.е.н., доцент,*
доцент кафедри обліку та фінансів,

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Необхідність розвитку інвестиційних процесів на підприємствах малого бізнесу зумовлена їх істотною роллю в питаннях соціально-економічного розвитку. Сьогодення та майбутній розвиток економіки веде до співіснування великих і дрібних життєздатних підприємств, при цьому великі підприємства потребують дрібних для забезпечення успішного функціонування власного виробництва. Малі підприємства мають низку загальновизнаних переваг в порівнянні з великим бізнесом [1]:

- орієнтованість на кінцевого споживача;
- простота організації і висока внутрішня мобільність;
- висока рентабельність роботи на вузьких сегментах ринку;
- можливість для самореалізації людей з нестандартним підходом до справи тощо.

Подивимося, як ці переваги малого бізнесу впливають на його інвестиційні процеси. Оскільки малі підприємства орієнтовані на кінцевого споживача, йому життєво необхідно гнучко реагувати на будь-які зміни споживчого ринку або запобігати таким змінам. Наявний практичний досвід говорить про те, що інновації, зміни і взагалі створення чогось нового - це в основному процес неорганізований, що йде стрибками. Для малих підприємств, з огляду на їх організаційну мобільність, це не створює особливих проблем. Але якщо розглядати ту ж саму ситуацію стосовно до великих підприємств, то очевидно, що великим фірмам важче змінювати свій спосіб, технологію, обладнання. Вони можуть зіткнутися з організованою протидією, наприклад, з боку профспілок, які побоюються скорочення персоналу. Крім того, як буде зазначено далі, для малих підприємств існують труднощі в залученні капіталу, що змушує їх розробляти інвестиційні проекти, які повинні бути очевидно вигідні і приносити велику норму прибутку і окупатися швидше, ніж аналогічні проекти великих підприємств.

В даний час не викликає сумнівів той факт, що інвестиційні процеси на малих підприємствах мають низку характерних особливостей, які забезпечують їм перевагу перед інвестиційним процесом великих підприємств. Деякі з цих переваг визначаються розміром і організаційними особливостями малих підприємств, до яких, на нашу думку, варто відносити наступні:

- малі підприємства більшою мірою, ніж великі, здатні до нововведень;
- необхідність бути в перших рядах технічного прогресу змушує дрібних підприємців частіше вдаватися до інвестицій (в порівнянні з великими підприємствами);